

[Finansministeren.]

demonstrativ måde vil søge at gennemtvinge noget. Videre er centralorganisationerne indforstået med, at et sådant ændringsforslag stilles under udvalgsforhandlingerne om det foreliggende lovforslag. Det er dog meningen, da dette spørgsmål falder ind under det, man har forhandlingsret om, at ændringsforslaget skal forelægges for centralorganisationerne, før jeg kan fremsætte det for udvalget.

Jeg håber, tingets medlemmer af disse bemærkninger forstår, at regeringen og mit parti ikke kan have noget imod at modtage den stillede dagsorden.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Der er under denne debat rejst tvivl om, hvorvidt det standpunkt, justitsministeriet har taget til indgåelsen af disse ægteskaber, er rigtigt. Jeg kan, næst at henvise til det svar, jeg gav på det spørgsmål, der blev stillet til mig i forrige uge, fremsætte nogle ganske enkelte bemærkninger.

Jeg vil gerne sige, at jeg i forbindelse med den debat, der offentligt, også i pressen, har været om spørgsmålet, har hidet og søgt efter en begrundelse, hvorefter jeg kunne have hjemmel til at pålægge borgmesteren at nægte sin medvirken. Jeg har ikke fundet den. Det ville være umuligt, synes jeg, og i strid med lovens klare ord at give et sådant pålæg, hvis hjemmel ikke lod sig påvise.

Jeg har med megen interesse studeret højesteretssagfører Thorsteinssons indlæg i diskussionen. Højesteretssagføreren har med megen skarpsindighed peget på, at det, de pågældende sigtede på, ikke var at opnå en eller flere af ægteskabets retsvirkninger, men derimod en retsvirkning af separationen; og højesteretssagføreren kunne være gået videre og have sagt, at det var ikke en retsvirkning af separationen, affødt af ægteskabsloven, men affødt af en helt anden lov, nemlig tjenestemandsløven. Men når højesteretssagføreren i sin argumentation fremdrager indholdet af vielsesformularen, glipper logikken. Jeg gør opmærksom på, at vielsesformularen ikke har nogen selvstændig juridisk betydning, og at de ord, som blev citeret af det ærede medlem hr. Karl Olsen, jo siges, uanset at giftefogeden ved, at de pågældende brudefolk praktisk

talt, hvis de er enige derom og om vilkårene derfor, kan få separation og skilsmisse, og uanset at der ikke i ægteskabsloven findes bestemmelse om, at der f. eks. skal være gået en vis tid, inden de, der gifter sig, kan indgive separationsbegæring. Jeg kunne derfor ikke i højesteretssagføreren argumentation finde tilstrækkelig hjemmel til at gribe ind med et pålæg til den pågældende borgmester.

Heller ikke i det, der er skrevet af landsdommer Theodor Petersen, har jeg fundet noget — trods en meget grundig gennemgang af landsdommerens artikel.

Det, der er tale om, er, at man direkte sigter mod en anden lovs bestemmelser, og at det, der derfor måtte gøres, var at ændre denne lov.

Man har i den offentlige debat hæftet sig ved, at det var helt urimeligt, at de pågældende offentligt kunne meddele, at de agtede at indgå ægteskab, som de derefter ville søge opløst ved separation og skilsmisse, og man har sagt, at heroverfor måtte der gribes ind. Intet havde været mig kærere end at gøre dette; men jeg mener ikke, at jeg, med det ansvar, administrationen må have for sine afgørelser, hvor tvivl om lovens indhold ikke kan rejses, kunne gøre andet end det, jeg har gjort.

Yderligere vil jeg gerne gøre opmærksom på, at vi her står overfor noget, jeg måske må kalde den glidende skala. Det er jo at sige, at hvor de pågældende offentligt proklamerer deres hensigt: at søge ægteskabet opløst, bør man gribe ind; men hvorledes vil man stille sig i det lidt mindre gravevende tilfælde, hvor de vel ikke meddeler det offentligt, men meddeler giftefogeden, at det er deres hensigt at søge ægteskabet opløst, såsnart det er indgået? Og går vi videre, melder det spørgsmål sig, hvorledes man vil stille sig, hvis f. eks. sognefogeden fra sit kendskab til de pågældende ved, at de ikke har til hensigt at indgå det, man kalder det ideelle ægteskab, men har til hensigt snarest at søge det opløst. Endnu længere ud kommer vi, hvis f. eks. oplysninger overfor giftefogeden udefra, eventuelt anonyme, skulle give anledning til, at han eftersporede motiverne. Derfor tror jeg, at man her kan komme ind i noget, som er vanskeligt at overskue.

Det, der for mig har været det afgørende,